

Na natečaju projekta MinglEU je sodelovala tudi naša devetošolka Teja in je bila za svojo razpravo nagrajena z ekskurzijo v Strasbourg.

Moji predlogi za rešitev finančne krize v Evropski uniji

Položaj, v katerem se je znašla Evropa v sedANJI krizi, narekuje podrobno razmišljanje o finančnem poslovanju držav članic Evropske unije. Sistem, ki je do sedaj veljal za uspešnega, pa se je pokazal kot pomanjkljiv, saj se je kar nekaj članic Evropske unije znašlo v veliki finančni krizi. Med njimi je tudi Slovenija, zato me zelo skrbi za mojo zaposlitev po končanem šolanju, saj trenutno pri nas išče delo preko 120.000 ljudi. Kakšna bo moja prihodnost? Kako bom dobila delo z zadovoljivo plačo za preživetje? Prihodnost na tem področju na žalost ni odvisna od mene.

Sistem, ki je od bogatejših državah članic prerazporejal določena sredstva k manj razvitim članicam brez resničnih povratnih informacij, se je pokazal za slabega. Države, ki so prejemale določena sredstva (za nerazvita področja, kmetijstvo), kot vse kaže, niso znale izkoristiti prednosti in so denar uporabljale bolj za potrošno prebivalstvo.

To lahko vidimo po tem, da je Grčija, ki je bila največja neto prejemnica, kljub temu zapadla v veliko finančno krizo. Po vsej verjetnosti so se finančne spodbude in ostala sredstva pretakali v višje plače grških uradnikov in ostalega prebivalstva. Grčija sredstev ni namenila novim tovarnam, zaposlitvam, temveč je denar porabila nenamensko. Podobno se je dogajalo z ostalim članicam Evropske unije, ki so zapadle v krizo npr. s Španijo, Slovenijo, Portugalsko ...

Menim, da bo pri nadzoru nad proračunom Evropske unije potrebno zaposliti nadzornike, ki bodo odločali po strokovni strani in ne le po dogovorih le nekaj držav. Kot predlagata Merklova in Sarkozy, naj bi se na novo oblikovana vlada sestala dvakrat letno, vendar mislim, da bi morala ta vlada stalno delovati na sedežu Evropske unije. Opazili smo, da sprejetje zlatega pravila v ustavo ali zakone raznih držav še ne pomeni rešitev krize. Prepričana sem, da bi bila stalna vlada v Evropski uniji v veliko podporo pri nastanku težav v takšni državi članici. V kolikor bi država zabredla v hudo finančno krizo, pa bi ta vlada imela na razpolago določena sredstva skupaj z načrtom za izhod iz krize.

Gospodarstvo v Evropski uniji pa se krči tudi zaradi velikega uvoza blaga iz držav daljnega vzhoda, kjer se cena dela in pravica delavcev ne spoštujeta. Evropska unija bi morala vztrajati pri tem, da država uvoznica zahteva določene pravice, ki jih morajo spoštovati v državi izvoznici. Kot na primer minimalna plača, število delovnih ur ali zdravstveno zavarovanje delavca.

Za primer sem vzela tovarno koles v Aziji, ki neko kolo proizvede za 20 evrov, v Evropi pa enako kolo za 80 evrov. Vzrok za to razliko v stroških so tudi plače. Delavec v Aziji dobi mesečno plačo 100 evrov, medtem je v Evropi minimalna plača približno 450 evrov. Enake razlike so pri zavarovanju. Posledica tega je, da veliko tovarn v Evropi propade zaradi te nelojalne konkurence.

Naslednja velika nevarnost pa je nesorazmerje plač v različnih sektorjih. To velja za države, ki so v krizi, in tudi za ostale države Evropske unije. Bančni sektor si je izplačal plače in nagrade, ki so segale v nebo. Tudi določene veje gospodarstva, ki so zaščitene s strani države, bi morali sprostiti. V to štejemo zdravstvo, zavarovalništvo, naftno industrijo, elektro industrijo. Predvsem zaradi teh nesorazmerij v državah članicah je različno delo postalo popolnoma razvrednoteno. Pri poravnavi teh krivic bo nedvomno potrebno tudi ponovna uvedba spoštovanja določenih poklicev v vseh šolah. Na primer, urar je bil pred dvajsetimi leti dober poklic. Zdaj pa se je ta poklic popolnoma razvrednotil, saj so iz daljnega vzhoda začele prihajati na trg cenene ure.

Nedvoumno pa je največ sredstev EU namenila do sedaj kmetijski politiki, ki pa se ni največkrat izkazala za uspešno. Dajanje denarja kmetom za nepridelavo se ni izkazalo za najbolj posrečeno. V sistemu so si največji kos odrezali največji in najbolj iznajdljivi kmetje. Veliko kmetij je propadlo, tudi v Sloveniji, saj se po načinu pridelovanja in po majhnosti niso mogli kosati z velikimi evropskimi kmetovalci. Na novo bo potrebno spodbujati zasaditev zelenih površin, ki so do sedaj propadale. Treba bo tudi bolj pravično porazdeliti stroške obdelave kmetijskih površin. Zelo težko bo v teh dejanjih prepričati ravninske države, kot so Nemčija, Nizozemska, Francija in druge.

Vsekakor ima EU pred seboj veliko dela, predvsem z uvedbo stalne vlade, ki bo imela večji nadzor in nad prihodki in odhodki EU. Veliko bo morala postoriti pri predlogu za nove zakone v članicah EU (Zakoni o davkih, primankljajih). Vsekakor je tudi težava v samih institucijah v Evropski uniji, saj zaposlujejo preveč ljudi, so razdrobljene po raznih lokacijah in zaposleni prejemajo prevelike plače za svoje delo, predvsem glede na situacijo v državah članic EU, ki so v krizi.

Želim si, da bi ob pomoči EU na novo postavili prednostne naloge same države, med te sodijo predvsem izobraževanje, kultura, razvoj. Sredstva naj se namesto v dobičke korporacij preusmerijo v te panoge. Le tako bodo zagotovljeni pravilen razvoj države, nova delovna mesta in socialna varnost.